A°. 1848. N°. 105.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.

ZATURDAG 20 MEI.

De prijs der Advertentiën is, van een tot *vijf* regels, *f* 1.00, en voor iederen regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Es kann doch wohl immer so bleiben,
Hier unter den wechselnden Mond?

—

In hare zitting van den 11den dezer, heeft de Kamer van nieuws getoond hoe luttel zij het gewigt des oogenbliks beseft, en hoe onmagtig zij is ter vervulling der hooge roeping van »volksvertegenwoordiging." Toen zij de aankondiging ontving dat een ministerie, hetwelk zich op die waardigheid beroemde als op een nieuw verkregen gewigtig constitutioneel voordeel, *vier weken lang* verspild had in beraadslaging over een ontwerp, waaromtrent men zich, — wat de hoofdpunten aangaat, — in vier dagen had kunnen verklaren, toen ging er in de Kamer geen kreet van verontwaardiging op over dat ministerie, waarvan twee leden *vier weken* tijd hadden genomen om zich tegen eenige hoofdpunten der voorgestelde nieuwe grondwet te verklaren, en waarvan de overige leden lijdzaam dat onbeschaamde verwijl hadden toegezien. Mannen, die zich voor staatsmannen uitgeven, mogen geen bloote babbelaars zijn en moeten iederen kwakzalver, al staat hij ook aan hun hoofd, durven ontmaskeren. Waarom begaven zich de heeren LUZAC en DONKER CURTIUS, na acht dagen het besluit der heeren SCHIMMELPENNINCK en NEPVEU te hebben afgewacht, niet naar den Koning, om aan Z. M. te verklaren, dat zij geen genoegen konden nemen met de eindelooze beraadslaging van twee hunner collega's, en dus, bijaldien Z. M. niet liever de heeren SCHIMMELPENNINCK en NEPVEU ontsloeg, zij zelven alsdan hunne demissie gaven?

Waarom deden de heeren DONKER CURTIUS en LUZAC dit niet?

Geenszins uit overmatige gehechtheid aan hunne portefeuilles; want men weet dat geen dezer twee heeren op het ministerschap gesteld is; niet uit eerzucht dus, maar uit zwakheid, uit gebrek aan energie, verloochenden zij hunnen pligt; en dit had eene vertegenwoordiging, die hare waarde beseft, hun behooren te doen gevoelen.

Wie *thans* eene portefeuille aanvaardt, moet, in de eerste plaats, karakter en energie bezitten; het is niet genoeg meer een braaf en opregt man te zijn; wat in deze gewigtige omstandigheden gevorderd wordt, is een *man* in den volsten zin des woords; een *man*, die even onbeschroomd tot den Koning als tot de Kamer en de natie durft spreken, en wiens woord geene bloote klank, maar uitvoering tevens is.

Te vergeefs zoekt men dien thans in de Kamer en in het ministerie; en zoo besmettend is de algemeene flaauwhartigheid, dat de heer DE KEMPENAER met gewenscht gevolg, eene *oratio pro ministerio* kon houden, in eene preekrede, waarvan de conclusie was: »Dat de ministers dan »*nog eens* in hunnen raad onderzoe»ken, of zij, ter bevordering van het »algemeen welzijn, niet tot eenstem»migheid kunnen geraken, en beslui»ten handen ineen te slaan." *Vier weken* lang hadden de ministers dit reeds in hunnen raad onderzocht; en de heer DE KEMPENAER vond dit volstrekt niet te lang; och neen! hij wilde hun misschien nog wel vier weken laten; hij heeft volstrekt geen haast; hij wil zelfs *mede* gaan zitten in hun midden, *mede* onderzoeken in hun raad: zulk eene goedaardigheid verdiende dan toch belooning, en men besloot *met hem* »handen ineen te slaan;" de heer DE KEMPENAER werd minister. Thans is de heer VERWEY-MÉJAN aan de beurt.

Ziedaar de slotsom van de beraadslagingen der Kamer in hare zitting van den 11den mei.

De twee belangrijkste portefeuilles, die van Buitenlandsche Zaken en van Finantiën, werden intusschen voortdurend *ad interim* in de handen van den ijverigen pluimgraaf gelaten; men vond dat de Koning *eenige dagen* lang noodig had om geen »overijld" besluit te nemen. Men vergat dat het heet dat de Koning reeds *heeft besloten* aan de wenschen naar hervorming te voldoen, en dat *in dat geval* Zijner Majesteits decisie geen oogenblik twijfelachtig zijn kon. Men gaf zich het *air* als ware ons land zoo onafzienbaar groot, en zoo rijk aan eminente staatsmannen, dat men *onderscheiden dagen* lang behoeft om zijne keuze te bepalen... onder de duizenden die voor de portefeuilles van Finantiën en Buitenlandsche Zaken geschikt kunnen worden geacht! Kortom, landgenooten, uwe Tweede Kamer is nog altijd bezield met denzelfden geest, die u reeds zoo veel tijd en zoo veel geld heeft doen verliezen, en wier uitdrijving gij beoogt door het invoeren van regtstreeksche verkiezingen.

Of gij nu echter ooit, *door haar toedoen*, die regtstreeksche verkiezingen bekomen zult, ... velen gelooven het in den lande; maar er zijn er ook eenige weinigen die het *niet* gelooven — en gij weet, de verwachtingen dezer weinigen zijn het juist, welke in Nederland gemeenlijk door de uitkomst worden bevestigd.

—

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Rendsburg, 15 *mei.* Van het krijgstooneel zijn geene tijdingen ontvangen. De schepen in de Belt houden zich na de bedreiging van *von Wrangel* rustig. De Denen wachten op de aankomst der Zweden, welke, volgens hun zeggen, op den 20sten zou plaats hebben. Op den 13den bragt majoor *Zastrow*, die met een detachement Sleeswijk-Holsteinsche troepen een' strooptogt naar Aarhuus had gedaan, levensmiddelen van allerlei soort voor 7000 man, als ook den Stiftsambtman van Aarhuus als gijzelaar voor verdere leveringen en als represaille wegens de gevangenneming van den heer *von Krogh*, mede naar Veile.

Krotoschin, 11 *mei.* Al de staatkundige gevangenen zijn heden morgen om 4 uur, onder een zeer sterk militair geleide, naar Glogau gebragt. — Gisteren ontvingen wij uit het dorp Robokow aan de Poolsche grenzen de tijding, dat naar al die grenzen, vooral naar Peisern, dagelijks meer Russische troepen oprukten.

Kiel, 15 *mei.* Volgens alhier ontvangene berigten, voor de waarheid waarvan wij evenwel niet instaan, zouden er in den nacht van donderdag op vrijdag Deensche troepen (1000 man) bij Fridericia geland zijn. Tusschen het vuur der artillerie en infanterie geraakt, zou hun evenwel de terugtogt naar de schepen geheel afgesneden en allen, die niet gesneuveld waren, gevangen genomen zijn. Het gevecht, dat bij deze gelegenheid plaats had, moet overigens tamelijk hardnekkig of ten minste bloedig geweest zijn, daar de berigtgever moet gemeld hebben, dat hij 17 wagens met gewonden had gezien.

Kiel, 16 *mei.* Volgens bijzondere brieven uit Sundewitt zouden in den vroegen ochtend van eergisteren wederom 200 Denen van Alsen geland zijn, die de Hanoversche soldaten terstond wilden aanvallen, maar deze werden door *von Halkett* teruggehouden totdat de Denen vrij verre voortgetrokken waren; daarna viel men op den vijand aan en vernielde die voor het grootste gedeelte; slechts weinigen zouden gevangen genomen, niemand echter ontkomen en naar Alsen teruggekeerd zijn. De versterking van het 10de legerkorps, 18000 man, wordt spoedig verwacht.

— De generaal *von Wrangel* heeft aan het Provisioneel Bestuur in Lauenburg eene missive gerigt, waarin hij met inachtneming van het besluit van den Bond van den 28sten april dezes jaars eischt: »acht en twintig uren na het ontvangen dezer missive alle manschappen van het Lauenburgsche contingent naar Rendsburg te doen trekken; aldaar zullen zij verder uitgerust en door den bevelhebber dier plaats bij hunne respective korpsen ingedeeld worden." Het einde dezer missive zegt: »Diep zoude het mij grieven, wanneer de regering door te dralen of het bevel niet na te komen mij tot het gebruiken van dwangmaatregelen zou noodzaken." De opperbevelhebber van het leger, *von Wrangel.*

Berlijn, 16 *mei.* De ontevredenheid over de terugroeping van den prins *van Pruisen* blijft men steeds luide verkondigen. De stedelijke regering en de stedelijke afgevaardigden hebben geweigerd zich te verklaren over den maatregel; doch hebben de laatstgemelden evenzeer geweigerd, als bemiddelaars tusschen het volk en het ministerie op te treden.

De bevelhebber en de majoors der burgerwacht hebben eene bekendmaking laten aanplakken, waarin zij verklaren, dat, hoezeer zij ook de terugroeping van den prins *van Pruisen*, als ontijdig afkeuren, zij echter zullen waken voor de instandhouding van wettige orde, voor de bescherming van personen en eigendom.

De studentenvergadering heeft bekend gemaakt, dat hoewel zij den maatregel van het ministerie afkeurt, zij echter eene gewapende volksvergadering en eene gewapende demonstratie voor onwettig houdt, en dat zij, ingeval zoodanige stappen mogten worden gedaan, tot de instandhouding der orde zal medewerken.

Behalve deze bekendmakingen zijn nog eene me-

nigte anderen aangeplakt geworden, waarin burgers hunne medeburgers aanmanen, zich rustig te houden en aan de eerlang bijeenkomende Nationale Vergadering over te laten, de ministers ter verantwoording te roepen wegens hunne handeling ten deze. Anderen weder willen, dat den Prins gelegenheid gegeven worde, zich zelf voor die vergadering wegens het hem ten laste gelegde te verdedigen; alle komen daaromtrent overeen, dat men niet langs onwettige en geweldadige wegen zijn verlangen bekend moet maken, en dat men de beslissing der zaak aan de vrije uitspraak moet overlaten van de constitutioneele Nationale Vergadering.

Alle verdere demonstratiën zijn dan ook, ten gevolge dezer veelvuldige aanmaningen, gestaakt.

— Wel onderrigte personen verzekeren dat Denemarken zich gedurende de onderhandelingen reeds bereid heeft getoond van Sleeswijk afstand te doen, doch dat het de door het embargo veroorzaakte schade niet wilde vergoeden. Pruisen drong hier op aan, en de vijandelijkheden begonnen op nieuw. Of er over den Sondtol gehandeld is, hebben wij niet gehoord, doch het is te verwachten dat dit zal gebeuren.

ENGELAND.

Londen, 16 mei. Een dagblad van Portsmouth spreekt van eene aanstaande verandering van ministerie als van eene zaak, die vast besloten is. Volgens dat blad zoude sir *R. Peel* andermaal worden geroepen om de leiding der staatszaken op zich te nemen, met last om een nieuw finantiëel stelsel in te voeren, waarvan de strengste spaarzaamheid in de lands uitgaven en eene hervorming der verkiezingen in het Parlement de voornaamste grondslagen zouden wezen. Deze gebeurtenissen zouden zijn voorbereid in eene langdurige audiëntie, welke sir *Robert* eenige dagen geleden op Osborne House bij de Koningin heeft gehad.

FRANKRIJK.

De Brusselsche bladen deelen de volgende hoogst belangrijke tijdingen uit Parijs mede:

»Gisteren, maandag, is Parijs het tooneel van ernstige en bedroevende gebeurtenissen geweest, ofschoon men er gelukkig bij kan voegen dat de zaak van orde en vrijheid heeft gezegevierd. De Nationale Vergadering is door het volk aangerand. *Blanqui* heeft op het spreekgestoelte de eischen des volks doen kennen en gevorderd, dat er regt zou gedaan worden omtrent de *moordenaars* te Rouen, dat aan Oostenrijk en Rusland de oorlog zou worden verklaard, en dat een ministerie van vooruitgang en arbeid zou worden ingesteld. Hij heeft verder geëischt dat aan de rijken eene belasting van 1000 millioen zou worden opgelegd.

»*Hubert*, een persoon die vroeger wegens politieke misdaden veroordeeld is geweest, heeft de Nationale Vergadering in naam des volks ontbonden verklaard, en een nieuw Provisioneel Bestuur is benoemd geworden. Maar toen de leden daarvan zich naar het stadhuis begaven om zitting te nemen, hebben zij tegenstand ontmoet, ten gevolge waarvan de hoofden van den opstand in hechtenis genomen hebben kunnen worden."

Verdere bijzonderheden bevat de volgende correspondentie van de *Indépendance Belge* uit Parijs van den 15den mei:

»Heden moesten, zoo als men weet de interpellatiën omtrent Polen en Italië plaats hebben; en waren de clubs, de werklieden uit de nationale werkplaatsen, en alle andere arbeidslieden tegen 10 ure op het plein der Bastille bijeengeroepen, voor de groote manifestatie te dier zake. Op het bepaalde uur waren zij aanwezig. Maar het zijn minder de gebeurtenissen buiten, dan wel die binnen de Nationale Vergadering, welke wij hebben mede te deelen.

»De zitting begon met aan den generaal *Courtais* gerigte interpellatiën, omtrent de kennisgeving, die hij in den *Moniteur* had doen plaatsen, en waarin hij op de Vergadering al de verantwoordelijkheid trachtte te werpen van het uitstel van het feest der eendragt, in plaats van het ministerie van Binnenlandsche Zaken en het Uitvoerend Bewind alleen daarvoor geheel verantwoordelijk te stellen. De generaal was echter niet tegenwoordig en de Vergadering besloot deze zaak tot zijne aankomst te laten rusten.

»Vervolgens hadden de interpellatiën omtrent Italië plaats, en de minister van Buitenlandsche Zaken, *Jules Bastide*, gaf eenige ophelderingen, die echter niet voldeden. Alstoen verklaarde de heer *Lamartine* dat hij te gelijker tijd zou antwoorden omtrent de Italiaansche en de Poolsche quaestie, zoodra omtrent deze laatste interpellatiën zouden gedaan zijn.

»Daarop beklom de heer *Wolowski* het spreekgestoelte, ten einde een tafereel van den toestand van Polen op te hangen. Intusschen drong van tijd tot tijd een dof gerucht van buiten in de Vergadering door, en eene zekere spanning begon te heerschen toen het geschreeuw naderde. De quaestoren en eenige vertegenwoordigers verlieten de zaal en weldra begreep men dat daar buiten iets gewigtigs en buitengewoons moest voorvallen. Verscheiden malen hield de heer *Wolowski* op met spreken, maar men riep hem toe dat hij voort zou gaan. Weldra werd dit geheel onmogelijk door het steeds toenemend geschreeuw van buiten, en de heer *de Lamartine* verliet de zaal. De onrust en angst was algemeen. Eindelijk beklom de heer *Degousée*, een der quaestoren, het spreekgestoelte en zeide:

»»Burgers, wij staan niet in voor de veiligheid der Nationale Vergadering. Ik moet u aankondigen, dat de generaal, bevelhebber der mobile garde, ongeacht de bevelen van den voorzitter en de quaestoren, zijne soldaten heeft bevolen de bajonet van het geweer te nemen, ten aanzien van de ontelbare menigte die de Vergadering dreigt te overweldigen.""

»Eene vreeselijke opschudding volgde op die verklaring. Een lid van de uiterste linker zijde stond op en riep uit: »»De Vergadering bewaakt zich zelve; zij moet voor de vrees ontoegankelijk zijn; ga voort!"" Maar dit was niet mogelijk bij de aandoeningen, waaraan een ieder ten prooi was, en bovendien gebeurde weldra het ergste.

»Een nog verschrikkelijker geschreeuw doet zich hooren, het volk dringt het eerst op de tribunes door, onder den kreet van: *Leve Polen!* Het was toen omstreeks één ure.

»Het is onmogelijk het tooneel dat nu volgde te beschrijven. De schrik der vrouwen, de verontwaardiging der Vergadering, de kreten der binnendringenden, het geroep van: *Leve Polen! Leve Louis Blanc! Leve de regeling van den arbeid!* dat alles vormde een onbeschrijfelijk en verward gedruisch. Vele leden der clubs droegen vaandels, die zij boven de Vergadering heen en weder zwaaiden, terwijl zij zich als door razernij bezetenen aanstelden.

»Te vergeefs trachtte de voorzitter een weinig de orde te herstellen. Weldra drong het volk door alle deuren in de zaal zelve door, terwijl ook de gangen met eene razende menigte waren opgevuld. Diegenen welke vooraan op de tribunes stonden, sprongen naar beneden, en alle bijzondere tribunes werden tevens overweldigd.

»Intusschen ontstond er eene soort van worsteling in de benedenruimte. Een persoon, die de banier van de club Blanqui droeg, was ook van eene tribune gesprongen en werd door de deurwaarders en eenige leden der Vergadering aangevallen; eindelijk gelukte het den voorzitter *Buchez* de vlag meester te worden, die hij boven het bureau hield in de hoop van aldus eenige kalmte te doen geboren worden.

»Het was te vergeefs, de kreten bleven steeds voortduren. De meeste vertegenwoordigers bleven bij dit alles met veel kalmte en waardigheid op hunne plaats en gaven van tijd tot tijd lucht aan hunne verontwaardiging; sommigen trachtten te vergeefs aan het woord te komen, en werden met bedreigingen beantwoord, en alleen de tusschenkomst van eenige meer gematigde werklieden verhinderden sommigen uit de razende menigte om aan die bedreigingen gevolg te geven.

»Dat tooneel had reeds langer dan een uur geduurd vóór dat iemand er in had kunnen slagen om zich te doen verstaan. Wel had *Barbès* het spreekgestoelte beklommen, maar de leden der Vergadering hadden hem niet willen laten spreken. Eindelijk verliet de voorzitter voor eenigen tijd zijne zitplaats. Hij werd door den onder-voorzitter *Corbon* vervangen, wien het evenmin gelukte de stilte te herstellen.

»Ten laatste klom de heer *Louis Blanc* op het bureau en slaagde er in zich eenig gehoor te verschaffen; hij noodigde het volk uit om de vrijheid der vergadering te eerbiedigen en heen te gaan. Ofschoon men hem met geestdrift toejuichte, zoo bleef men niettemin, en het geweldig gedruisch begon op nieuw.

»Toen er ten laatste een weinig stilte begon te komen, wilde de heer *Raspail* de petitie ten gunste van Polen voorlezen. Een der vertegenwoordigers, die zich niet langer kon bedwingen, vroeg hem uit naam van wien en met welk regt hij in de Vergadering sprak. Het was het sein tot eene herhaling der kreten en bedreigingen. Na eene poos werd ten laatste echter de petitie gelezen en met onbeschrijfelijke toejuichingen beantwoord. Alstoen werd er een stoel op het spreekgestoelte geplaatst, de heer *Blanqui* beklom dien en verkondigde welke de uiterste eischen des volks waren; hij vorderde dat, staande deze zitting, de vertegenwoordigers aan Rusland den oorlog ten gunste van Polen zoude verklaren, dat zij de moordenaars van Rouen zouden te regt doen staan, dat zij maatregelen zoude nemen om het lot der arbeidende klasse te verbeteren, en hij verklaarde, dat het volk de Vergadering niet zou verlaten voor dat zij verzekerd dat alles door eene stemming bevestigend beslist had.

»Maar de vergadering toonde generlei gezindheid om daaraan te voldoen en men moet erkennen dat zij bij deze gelegenheid met veel waardigheid gehandeld heeft. De heer *Ledru-Rollin* trachtte even vruchteloos als de heer *Louis Blanc* het volk te bewegen om zich te verwijderen. Het gedruisch en de opschudding begonnen op nieuw en duurden nog omstreeks anderhalf uur voort, toen men eensklaps hoorde uitroepen, dat eene der boventribunes door het gewigt der zich daarop bevindende personen begon in te zakken. Hoewel zulks het geval niet was, zoo maakte plotseling een hevige schrik zich meester van hen die zich op de tribune daaronder bevonden, waartoe ook wij behoorden. Men stormde de trappen af en wij werden medegesleept tot buiten de zaal.

»Hetgeen later gebeurde komt volgens ooggetuigen hierop neder: vele leden der Vergadering verlieten de zaal; *Blanqui* beklom het spreekgestoelte en decreteerde in naam des volks eene belasting van 1000 millioen op de rijken. *Hubert* verklaarde de Nationale Vergadering ontbonden, en telkens barstte de menigte in daverende toejuichingen los.

»De heer *Buchez* verliet toen voor goed zijne zitplaats, na de zitting onder de toejuiching der leden geschorst te hebben. Het bureau en bijna al de leden volgden hem naar buiten. Het was toen vier ure.

»»Naar het stadhuis! Een Provisioneel Bestuur!"" schreeuwde men en de menigte verwijderde zich.

»De leden der clubs wilden de volgende personen tot leden van het Bestuur benoemen: *Pierre Leroux*, *Raspail*, *Proudhon*, *Hubert*, *Blanqui*, *Louis Blanc*, *Ledru-Rollin*, *Albert*, *Barbès* en *Cabet*."

»Na het vertrek der menigte hebben zich een honderdtal leden in de zaal der Vergadering vereenigd, en de heer *de Lamartine* heeft eene redevoering gehouden, die aldus eindigde: »»In een oogenblik als het tegenwoordige is de regering niet in den raad; zij is op straat, op de markt, op het tooneel zelf van den strijd."" Alle aanwezigen riepen uit: »»Wij zullen allen met u gaan!"" De zaal was vol nationale gardes, die denzelfden kreet met onbeschrijfelijke geestdrift deden hooren.

»De leden der clubs zijn op het stadhuis. De Nationale Garde is op marsch om hen in te sluiten. Zij is van geestdrift vervuld en trekt de stad door, onder het geroep van: »»Leve de Nationale Vergadering!""

»*Naschrift.* — Zoo even vernemen wij dat *Blanqui* en *Barbès* zijn in hechtenis genomen, alsmede de generaal *Courtais*, wiens medepligtigheid aan den opstand niet meer kan worden betwijfeld.

»De zegels van het ministerie van Binnenlandsche Zaken zijn weggeroofd. Er is eene waarschuwing bekend gemaakt, om alleen geloof te schenken aan bevelen die eigenhandig door de leden van het Uitvoerende Bewind zullen geteekend zijn.

»Eenige personen, die voor het ministerie van Justitie: Leve *Barbès!* riepen, zijn onder het daverend gejuich der aanschouwers in hechtenis genomen.

»*Lamartine* en de vertegenwoordigers, die met hem waren, hebben zich naar het stadhuis begeven.

»Sommigen verdenken de heeren *Louis Blanc* en *Ledru-Rollin* van niet vreemd aan den opstand te zijn.

«*Tweede naschrift.* — Alles is afgeloopen. *Blanqui*, *Barbès*, *Couttais* en anderen zijn op het stadhuis in hechtenis genomen. De volgende proclamatie wordt uitgevaardigd:

»»FRANSCHE REPUBLIEK.

»»*Op het stadhuis.*

»»De Nationale Vergadering is niet ontbonden; voor den opstand wijkende heeft zij hare zitting voor opgeheven verklaard. De weldenkende burgers van Parijs zijn geroepen den eerbied voor de Nationale Vergadering, die door algemeene verkiezingen benoemd is, te handhaven. De Nationale Vergadering aan te vallen is hetzelfde als de republiek aan te vallen, die in februari verworven en door de Vergadering geproclameerd is.

»»Leve de Nationale Vergadering!

»»Leve de republiek!

»»De vertegenwoordiger des volks,
maire van Parijs,
»»*Armand Marrast.*""

»De Nationale Vergadering is op dit oogenblik ten derden male vergaderd onder bescherming der nationale garde, en heeft zich permanent verklaard. Het is thans half acht ure.

»*Sobrier*, hoofdredacteur van de *Commune de Paris*, is in hechtenis genomen.

»*Clément Thomas*, kolonel van het 2de legioen, is, naar men zegt, tot opperbevelhebber der nationale garde van Parijs benoemd. Anderen noemen den generaal *Bauchère*, doch dit is minder waarschijnlijk.

»Overigens is de geestdrift algemeen; er heerscht de beste verstandhouding tusschen het leger, de mobile en de nationale garde."

— In den avond van den 14den was door de commissie van het Uitvoerend Bewind de volgende proclamatie uitgevaardigd:

»Burgers!

»De republiek is op de orde gegrondvest; zonder deze kan zij niet bestaan.

»Wanneer er orde heerscht zult gij werk kunnen vinden.

»Alleen bij het bestaan van orde zal het groote vraagstuk betrekkelijk de verbetering van het lot der arbeidslieden kunnen opgehelderd en beslist worden.

»Die waarheid hebt gij begrepen. Gansch Frankrijk heeft uwe onverschrokken maar tevens kalme houding toegejuicht.

»Van het oogenblik af, waarop de manifestatiën op de straten, die onvermijdelijke gevolgen van den eersten dag eener revolutie, opgehouden hebben, is het vertrouwen en tevens de handel en de nijverheid langzamerhand beginnen te herleven.

»Sedert gisteren evenwel, heeft men in Parijs weder eenige zamenscholingen gezien, die de gemoederen op nieuw met onrust hebben vervuld. Parijs heeft die bewegingen met verwondering maar echter niet met schrik opgemerkt.

»Burgers, de republiek bestaat, het gezag is gevestigd, het gansche volk beweegt zich in den boezem der Nationale Vergadering. Het regt en de

kracht zijn dáár; zij zijn, zij kunnen nergens anders wezen.

»Waartoe dan die zamenscholingen?

»Het regt van vereeniging, het regt van discussie, het regt van petitie zijn heilig; stelt die regten niet in de waagschaal door oproerige en onvoorzigtige bewegingen, die daaraan niet de minste kracht kunnen bijzetten.

»Burgers, de openbare rust is een waarborg voor den arbeid, zij is noodzakelijk voor aller belangen, de commissie van het Uitvoerend Bewind, overtuigd dat elke opruijing tot onwettige of onzinnige manifestatiën den arbeid doodt, en het bestaan van het volk in de waagschaal stelt, zal met kracht en overal de bedreigde rust weten te handhaven.

»De commissie doet, ter vervulling van dien pligt, een beroep op alle welgezinde republikeinsche burgers; zij rekent op dien voortreffelijken geest der Parijssche bevolking, die tot nu toe de revolutie zoowel tegen alle reactie als tegen regeringloosheid verdedigd heeft en voortgaan zal te verdedigen.

»De leden van de commissie van het uitvoerend bewind.”

(Volgen de onderteekeningen.)

Parijs, *16 mei.* Eene proclamatie, geteekend *Cristian Ohstrowski* en gedagteekend 15 mei, is op de hoeken van alle straten aangeplakt. In dezelve worden de burgers van Parijs in naam van Polen aangemaand zich rustig te houden en geen burgeroorlog te beginnen; hij smeekt hen de zaak van Polen tot geen wapen tegen hen zelven te maken, en de vertegenwoordiging vrijelijk te laten beraadslagen; geene wanorde moest de vrijheid bezoedelen en het woord broederschap, op de banier der republiek geschreven, moet geene ijdele leus zijn; de onafhankelijkheid van Polen moet de vrucht zijn der eendragtigheid van het Fransche volk. In de Nationale Vergadering is reeds ten gunste van Polen gesproken; zij zal geen besluit nemen strijdig met de eer en de gevoelens van het Fransche volk. De proclamatie sluit met de uitroepen van: *Leve Frankrijk! Leve Polen!*

— Dat de jongste gebeurtenissen te Parijs in zeer naauw verband tot die van Limoges hebben gestaan, kan onder anderen blijken uit het volgend uittreksel van een verslag, door den heer *Gaston Dussouls*, zendeling van het provisioneel committé van Limoges naar het gouvernement te Parijs, reeds onder dagteekening van den 29sten april aan het volk van Limoges gerigt.

»Ter naauwernood van de waggon, die mij aangevoerd had, afgestapt, heb ik mij regtstreeks naar den heer *Ledru-Rollin* begeven. Het was vier ure in den namiddag toen ik aan het ministerie van Binnenlandsche Zaken kwam. Ik heb gewacht tot negen ure en heb moeten vertrekken, zonder toegelaten te zijn geweest. Gij kunt begrijpen of ik ook, zoo om uwent als om mijnentwille, razend was. De stad Limoges, in mijn persoon, aldus te doen wachten! Den volgenden morgen heb ik mij andermaal naar het hôtel der Binnenlandsche Zaken begeven, ik heb wederom vier of vijf uren gewacht; eindelijk werd het mij vergund met een secretaris, den burger *Elias Regnault*, te spreken, die mij zeide, dat men zich met de zaak van Limoges ging bezig houden en er een kommissaris zou heen zenden. Al dat dralen maakte mij wanhopig. Ik wilde volstrekt *Ledru* in eigen persoon spreken. Te dien einde begaf ik mij naar de revolutionnaire klub, die door onzen braven en waardigen vriend *Barbès* werd voorgezeten, en met hem en eene deputatie van de klub keerde ik terug naar den burger-minister. Ik werd met de deputatie toegelaten, en nadat deze het doel van haar bezoek, (de Rouaansche belangen) aan *Ledru* had voorgehouden, kon ik eindelijk over Limoges aan het woord komen. De gebeurtenissen hadden grooten indruk op het Provisioneel Bestuur gemaakt.

»Onze houding, vermeende men, zou de reactie, die het hoofd begon op te steken, kunnen te keer gaan; zij heeft ook werkelijk aan onze Parijssche broeders kracht en ondersteuning verleend. *Ledru* was zeer wel, hij luisterde aandachtig naar hetgene ik hem van onze rampen mededeelde en gaf de verzekering van zich die te zullen aantrekken; voorts beloofde hij gelden te zullen zenden; in een woord hij nam onzen toestand opregtelijk ter harte. Om ons des te meerder steun te verzekeren, maakte ik ook bezoeken bij *Flocon*, *Louis Blanc* en *Albert*, die gemakkelijker te genaken zijn. Ik vertrouw dat zij zich werkelijk voor ons hebben in de bres gesteld. Gij zult alzoo 300,000 franken ontvangen, in plaatse van baijonetten, zoo als sommigen tegen ons wilden zenden. De ellendelingen; ik wil ze voor het oogenblik niet noemen.

»Ziedaar het verslag van mijne zending bij *Ledru*, dien ik tweemaal gesproken heb, altijd even eenvoudig en even vriendelijk.

»Thans over Parijs.

»In de eerste dagen na mijne aankomst verkeerden de gemoederen in eene doodelijke onrust, men ontmoette elkander met uitgestreken gezigten en als met den ponjaard in de hand. Het was met alles gedaan, men moest er een einde aan maken: den laatsten slag leveren, en in 's hemels naam sneuvelen. Nu begrijpt gij, waarom ik niet geschreven heb; mijn brief had als eene bom in onze stad kunnen vallen.

»Zoo sprak men op straat, in de klubs, overal waar slechs een republikeinsch hart klopte. Het te Rouaan vergoten bloed stroomde tot in Parijs; men besloot den rouw aan te nemen. Er had eene soort van te-wapen-roeping plaats. Een plakkaat, geteekend *Barbès*, *Hubert*, *Vilain*, *Lebon* enz. werd op de Parijssche muren aangeplakt, de geheele stad was in verslagenheid. In de groepen werd er van gesproken, de Nationale Vergadering ten venster uit te smijten. Men wilde, dit waren de woorden, in eene laatste worsteling eens vooral een einde maken met die *infame burgerij*, die onze ongewapende broeders zoo laf te Rouaan vermoordde.

»Parijs is socialist, het socialismus dringt overal door, het heeft eene sterke partij in de vergadering wel nagenoeg 100 leden; door den drang der omstandigheden voortgestuwd zullen de republikeinschgezinden hen wel moeten volgen.

»Ik zeg het u, de toekomst behoort ons, met hart en handen zijn wij er allen toe werkzaam, hoe zou de overwinning ons kunnen ontgaan.

»Ik ben lid geworden van de klubs der klubsen, waar *Hubert* president is, en ook van de revolutionaire klubs, door *Barbès* voorgezeten. *Barbès* kan over ten minste zestig duizend bajonetten beschikken, hij is met *Hubert* het hoofd der kielmannen.

»De benaming van communist verwekt nog altijd eenigen schrik te Parijs; daar, even als elders, gebruikt men die als een wapen tegen ons.

»Weldra keer ik tot u terug; wij hebben de klubsen en de drukpers, daarmede toch kunnen wij alles uitrigten. Houdt derhalve goeden moed, de zon van het socialismus is aan het dagen.”

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, *17 mei.* Onze stads-courant wil weten, dat de heer *Duymaer van Twist*, lid der Tweede Kamer der Staten-Generaal, gisteren morgen bij Z. M. den Koning is ontboden, en dat aan hem, in overeenstemming met de tegenwoordige ministers, de portefeuille van het ministerie van Finantiën is aangeboden, maar dat hij zich van dezen last heeft gemeend te moeten verschoonen. Intusschen meldt men ons, dat er in de laatste dagen veel van gesproken werd, dat de betrekking van tijdelijken minister van Finantiën zou worden opgedragen aan den heer mr. *J. Boeye*, staatsraad in buitengewone dienst, sedert een aantal jaren werkzaam bij het ministerie van Finantiën. Dit berigt verdient echter bevestiging. (*Hand.*)

— Langzamerhand begint zich ons tijdelijk ministerie op nieuw aan te vullen. Het departement van Oorlog is den generaal *Voet*, dat van Buitenlandsche Zaken den baron *Bentinck* toevertrouwd. Wij moeten onze onkunde bekennen nopens de staatkundige antecedenten dezer beide heeren. Zijn hunne politieke meeningen zoo sterk in gelijken geest geves igd, als die van de ministers, die na het conflict met de voorstanders der Britsche constitutie aan het bewind zijn gebleven, dat men thans op *homogeniteit* kan rekenen? Of moet men veeleer onderstellen dat deze beide heeren gaarne hunne bijzondere gevoelens, welke die zijn mogen, aan den wil der meerderheid in het kabinet zullen onderschikken?

Intusschen blijft het praesidium van den ministerraad onvervuld; blijft de heer *Rijk* nog steeds met de Koloniën belast en blijft de gewigtige portefeuille van Finantiën vacant.

— *4 ure namiddags.* Naar wij uit goede bron vernemen is met de tijdelijke waarneming van het ministerie van Finantiën belast de heer *P. A. Ossewaarde*, raad-adviseur bij het departement. (*Amst. Ct.*)

De *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode* meent te weten, dat de betrekking van minister-plenipotentiaris bij het hof te Brussel, bekleed door den heer *A. A.* baron *van Bentinck*, voorloopig zal worden vervuld door jhr. *A. J. L. Stratenus*, raad van legatie bij het Nederlandsch gezantschap te Londen.

Amsterdam, *18 mei.* Er is nog altijd sprake, dat de heer *Storm* deel zal uitmaken van het nieuwe ministerie. Men zegt, dat hij belast zal worden met het ministerie der Zaken voor de Roomsch-Katholijke Eeredienst, ter vervanging van den heer *Lightenveld*, die tot andere hooge functiën zou worden geroepen. (*Hand.*)

's Gravenhage, *17 mei.* Gisteren zijn de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal weder uit deze residentie vertrokken. De werkzaamheden der Kamer zijn alzoo voor eenigen tijd geschorst. Men verzekert, dat deze schorsing der zitting welligt drie à vier weken zal duren, en dat alsdan het ontwerp der gewijzigde grondwet aan de Kamer zal kunnen worden aangeboden. (*Hand.*)

— Thans zijn bekend geworden het voorloopig verslag en de regerings-antwoorden betrekkelijk het op 25 november des vorigen jaars aan de Kamer aangeboden wets-ontwerp, tot aanvulling van artikel 32 der instructie voor de Algemeene Rekenkamer. De strekking van dat ontwerp, was, blijkens de destijds overgelegde toelichtende memorie, om aan moeijelijkheden een einde te maken, die ontstaan waren ten aanzien der verevening van uitgaven, door de departementen van Algemeen Bestuur, te doen uit geldelijke restitutiën, wegens verstrekkingen van voorwerpen uit 's rijks magazijnen en dergelijke.

Die voordragt heeft van de zijde der 50 leden, die aan het onderzoek hebben deel genomen, over het algemeen geen gunstig onthaal gevonden.

Al dadelijk beklaagde men zich, dat de zaak, welke het hier geldt, van de zijde der regering niet tot zoodanige klaarheid is gebragt, als men voor eene juiste en volledige beoordeeling daarvan moest verlangen. Er werd dan ook op nadere inlichtingen aangedrongen. — Onafhankelijk daaarvan, achtte men nagenoeg algemeen de wet, zoo als die daar lag en zoo als men haar opvat, van eenen bedenkelijken aard. Zij strekt om eene gewigtige afwijking in te voeren van een der hoofdbeginselen van ons comptabel beheer, het beginsel, namelijk, dat geene verevening van uitgaven kan plaats hebben, dan op eenen bepaalden post der begrootingswetten of andere, daarmede gelijkstaande wetten; in plaats dat anders elke verevening op zulk een post der begrooting wordt geboekt, zou hier, volgens de letter der wet, eene verrekening worden verordend, geheel buiten de begrooting om. — Vervolgens werden bij het verslag de verschillende meeningen der leden opgegeven, om tot eene gewenscht uitkomst te geraken. Bij die gelegenheid is ook de volgende opmerking gemaakt. Daar het bekend is, dat er in den laatsten tijd eene ruiling van kanonnen met Frankrijk, of wel een verkoop van geschut aan die mogendheid heeft plaats gehad, wenscht men inlichtingen deswege te ontvangen. — Eindelijk meende men, nu er over eene partiëele aanvulling van de instructie der Algemeene Rekenkamer gehandeld wordt, der regering in overweging te moeten geven, of eene meer algemeene herziening dier instructie niet dringend gevorderd wordt. Tot aandrang daarvan wordt gewezen op de omstandigheden, dat de Rekenkamer zelve in hare jaarlijksche verslagen, op onderscheidene gebreken heeft gewezen, welke de ondervinding in de instructie had doen kennen en door welker wegneming de goede loop der comptabiliteit zou worden bevorderd.

(Een overzigt uit de beantwoording der regering zullen wij nader mededeelen.) (*N. R. C.*)

's Gravenhage, *18 mei.* Bij besluit van den 17den dezer, heeft de Koning tot tijdelijk minister van Buitenlandsche Zaken benoemd den baron *A. A. Bentinck*, thans Hoogstdeszelfs gezant aan het hof van België. (*Staats-Courant.*)

Rotterdam, *17 mei.* De oorlogschepen, die gereed in onze havens liggen om zee te kiezen en waarvan wij vroeger gesproken hebben, zijn de volgende: in het Nieuwe Diep, het fregat *Prins van Oranje* van 60 stukken, het fregat *Sambre* van 44 stukken, de korvet *Juno* van 26 stukken, het stoomschip *Cycloop* van 220 paardenkracht, het stoomschip *Cerberus* van 170 paardenkracht te Vlissingen; te Hellevoetsluis de schooner *Ambon* van 6 stukken, de schooner *de Adder* van 3 stukken, de schooner *de Schorpioen* van 3 stukken; het stoomschip *Phoenix* van 125 paardenkracht te Rotterdam. Waarom kon van deze schepen niet een deel naar de Oostzee of de Sond gezonden worden, om onzen koopvaardijschepen tot convooi te dienen? Is de vrachtvaart voor ons dan zoo onbelangrijk, dat men liever de bodems ongebruikt in onze havens laat liggen, dan ze te bezigen, om zekerheid te verschaffen aan onze koopvaardijvloot? Het is juist een der redenen, waarom men in de Oostzee onze schepen tot vervoer bezigt, dat men ons onder die mogendheden rekent, die, als het noodig is, schip en lading kunnen verdedigen? Indien wij nu onze schepen, hier te lande laten liggen, zal men dan in de Oostzee dit vertrouwen in ons niet verliezen en zal onze vrachtvaart op deze wijze niet te gronde moeten gaan? Ziet men dit dan niet in? En als men het beseft, waarom draagt men dan geen zorg, dat oorlogschepen voor convooijen naar de Oostzee en de Sond worden gezonden? (*N. R. C.*)

Rotterdam, *18 mei.* Behalve de twee adressen van adhaesie aan de beginselen van den heer *Donker Curtius*, ontwikkeld, is nog een ander adres uit deze stad aan de Tweede Kamer ingezonden, dat onmiddellijk gesteld werd, nadat het bekend was, dat er een verschil in den ministerraad bestond, hetwelk tot de aftreding van eenige leden moest leiden. Dit rekwest is van 115 onderteekeningen voorzien, waaronder leden van den raad, de regtbank, de balie en vele der aanzienlijkste handelaren en particulieren dezer stad. Het luidt als volgt:

»Aan den Koning.

»Sire!

»De ondergeteekenden, ingezetenen der stad Rotterdam, nemen de vrijheid Uwe Majesteit kenbaar te maken:

»Dat zij hartelijk deel genomen hebben in de algemeene vreugde, veroorzaakt door Haar besluit van 17 maart ll., houdende benoeming eener commissie tot voordragt van een volledig ontwerp van grondwetsherziening.

»Zoo immer de keus van het oogenblik gewigtig is te noemen, was het nemen van dit besluit in dien tijd — waardoor ons vaderland bewaard bleef van die schokken en dien maatschappelijken ommekeer, waarvan naburige rijken het tooneel werden en nog zijn — gelukkig te noemen.

»Door dit besluit toch werd het vooruitzigt geopend, dat onze constitutie, thans niet meer voor onzen maatschappelijken toestand geschikt, om den duur en welvaart van het land te handhaven en te vermeerderen, naar de tegenwoordige behoeften zoude gewijzigd worden.

»Met genoegen ontvingen zij dan ook het rapport der genoemde commissie, een volledig concept eener nieuwe grondwet inhoudende.

»Dat zij, behoudens eenige ondergeschikte punten, waaromtrent wel altoos individueele verschillen van gevoelen bestaan zullen, hunne goedkeuring aan de algemeene strekking dezer nieuwe grondwet geven kunnen, en wel voornamentlijk met het grootste genoegen daarin het beginsel van directe verkiezingen hebben zien opgenomen, als het eenigste middel, om de bijzondere meeningen en krachten zamen te doen werken tot heil van het algemeen.

»Zij moeten echter met leedwezen ontwaren dat sedert het indienen van genoemd rapport aan Uwe Majesteit, reeds eene maand verloopen is, zonder dat door iets blijkt, dat het voorgestelde door den Raad van State is goedgekeurd, om aan de Staten-Generaal te kunnen worden voorgedragen;

»Dat zij reden hebben om te vermoeden, dat er geheim werkende middelen gebruikt worden, om de invoering dezer zoo noodzakelijke veranderingen te verschuiven;

»Dat dit vermoeden gesterkt wordt door de beraadslagingen in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, op den 9den dezer, en waarin zij hebben hooren waarschuwen, tegen overijling in dezen zoo gewigtigen stap.

»Als warme liefhebbers van hun land, als getrouwe onderdanen Uwer Majesteit, vermeenen de ondergeteekenden haar te moeten waarschuwen tegen het uitstellen van het in werking brengen dezer verbeterde grondwet.

»Uitstel kan ruim zoo gevaarlijk als overijling zijn, en indien overijling gevaarlijk zijn kan, is dikwijls vertraging eener noodzakelijke daad, onherstelbaar.

»De vormen, bij de nog vigerende grondwet, tot het veranderen derzelve voorschreven, doen meer eene vertraging dan eene overijling vreezen.

»De ondergeteekenden beschouwen het monarchaal constitutioneel beginsel, als den hoeksteen van onze rust, kracht en voorspoed. — Het zij den ondergeteekenden vergund, hunne vrees aan Uwe Majesteit te kennen te geven, dat dit beginsel door eene vertraging in de voorgestelde veranderingen het grootste gevaar loopen kan. — Rondom ons, door bijna geheel Europa, trekken wolken te zamen. Nog heerscht eene zekere kalmte, welke groote overeenkomst heeft met de stilte, die het onweêr voorafgaat. De ondergeteekenden bezweren Uwe Majesteit, van deze kalmte gebruik te maken, om zich tegen den storm te versterken. Breekt deze los, alvorens wij ons in staat gesteld hebben hem te weerstaan, staat niet anders dan eene ellendige schipbreuk te wachten.

»Om dit te verhoeden, Sire! gelooven de ondergeteekenden, dat het vooral noodzakelijk is, dat bij eene verandering van ministerie, die mannen aan het hoofd der departementen behouden blijven, die door hunne medewerking aan het ontwerp van grondwetsherziening getoond hebben, het vertrouwen van Uwe Majesteit, en dat van het volk in allen deele waardig te zijn.

»God behoede het vaderland en zijn achtbaar hoofd!"

Rotterdam, den 11den Mei 1848.

Onderschreven door 335 handteekeningen van leden van den Raad, der regtbank, der balie, van den handelstand en particulieren.

(*N. R. C.*)

Roermond, 16 *mei.* Heden is de heer *Scherpenzeel-Heusch*, door de algemeene kies-vergadering te Roermond tot afgevaardigde naar Frankfort gekozen.

Van de 164 kiezers heeft de heer *Scherpenzeel* 154 stemmen. Er waren *vier* blanco briefjes en *zes* stemmen, die verdeeld waren tusschen de heeren *R. Magnée*, *L. Beerenbroek* en *de Negri*, contrôleur.

Alles is rustig en stil afgeloopen.

(*de Limburger.*)

§ *Arnhem*, 19 *mei.* In het belang der *lijdende menschheid* achten wij het voor wenschelijk, zoodanigen *ooglijders*, wier blindheid door *cataract* (of zoogenaamde graauwe star) veroorzaakt is, te herinneren, dat de maanden mei en juni voor de verrigting der cataract-operatie het meest geschikte tijdperk des jaars aanbieden; weshalve wij vermeenen, hun te mogen aanraden, zich te dien einde bij tijds aan te melden bij dr. *W. Hendriksz*, directeur van het geneeskundig etablissement Zuiderburg, nabij 's Gravenhage, in welke inrigting afzonderlijke en allerdoelmatigste beschikkingen voor patiënten van deze cathegorie gemaakt zijn, en tevens een lokaal voor de verpleging van *onvermogende ooglijders* aanwezig is. Zoodanige aanmeldingen kunnen bovendien geschieden te Amsterdam, op de Heerengracht, hoek de Hartestraat, alwaar dr. *Hendriksz* elken maandag voor consulterende lijders vaceert.

Het *liefdadig doel*, waarmede wij het bovenstaande ter kennis brengen van het publiek, doet ons hopen, dat de overige dagbladen, inziende, van hoe groot gewigt deze kennisgeving voor zoo vele vaak hulpelooze lijders is, volgaarne tot de verspreiding daarvan zullen willen medewerken, door dezelve in hunne kolommen over te nemen. Wij zijn hiervan te meer overtuigd, daar het ons tot genoegen moet strekken, dat de ongelukkige ooglijders bij een *vaderlandsch* geneesheer, die tevens *oogarts* is, raad en bijstand kunnen erlangen, terwijl zij die, helaas, dikwijls te vergeefs, en met grievende teleurstellingen, plegen te zoeken bij de *vreemde* oculisten, welke wij in den laatsten tijd ons land zagen doorkruisen, gelijk zoo vele slagtoffers kunnen getuigen.

(*Ingezonden.*)

Arnhem, 19 *mei.*

In het nommer van ons *Bijblad* van donderdag hebben wij medegedeeld: *Litteratuur van den dag III.* Binnenlandsche berigten: *Adressen aan den ministerraad en den heer* Donker Curtius; *Schorsing der zittingen van de Tweede Kamer; reis des Konings; ministerieële benoemingen; inwisseling der muntbiljetten; zaak van den Burger* enz. Buitenlandsche berigten: *De prins* van Pruisen; *Zweedsche aangelegenheden; onlusten te Parijs; vervolg en slot van het verslag van den heer* de Lamartine, *over de Buitenlandsche zaken;* tijdingen uit Italië, Turkije, Braziliё, Engeland enz. *Correspondentie.*

Jongste nieuwstijdingen.

Arnhem, 19 mei.

Er zijn te Parijs reeds uit onderscheidene steden adhaesiën aan de Nationale Vergadering ingekomen. Amiens heeft nog beter gedaan; Amiens heeft 2000 man nationale garden tot bijstand gezonden. De Nationale Vergadering heeft gisteren hare commissie tot het ontwerpen eener constitutie benoemd.

De heer *Caussidière* behoort tot het getal van diegenen, die van het politiek tooneel aftreden. Hij heeft zijn ontslag ingediend én als prefect van politie én als vertegenwoordiger. Van den heer *Louis Blanc* weet men niets naders. Zijn broeder *Charles*, die benoemd was tot *Directeur van Schoone Kunsten*, naar men zegt op het algemeen aanzoek van alle kunstenaars heeft zijne functiën nedergelegd. *Blanqui* is niet in hechtenis genomen. Ook spreekt men het gerucht tegen van de in-hechtenis-neming van *Thoré*, die was aangewezen als een der voornaamste ambtenaren der nieuwe republiek.

In Rouaan vreesde men voor eenige bewegingen. Zendelingen uit Parijs schijnen daar beproefd te hebben, eenen opstand uit te lokken, die correspondeerde met die in de hoofdstad.

ERRATA.

In het hoofdartikel der courant van den 15den zijn een paar drukfeilen ingeslopen; er staat: »graaf schimmelpenninck die zoo gevoegelijk"; wijders »prulredenen in de Kamer gehouden," lees »preekredenen".

Advertentiën.

Heden beviel voorspoedig van een Zoon, *ANNA MARIA THEODORA KETELAAR*, geliefde Echtgenoote van *J. W. FACKELDEIJ.*

Emmerik,
den 18den Mei 1848.

Mijne geliefde Echtgenoote *HENRICA GERTRUDA ATSMA* van *FENNEMA* overleed heden in den ouderdom van 51 jaren, na eene echtverbindtenis van bijna 34 jaren.

G. de JONGH.

Arnhem,
den 15den Mei 1848.

Eenige kennisgeving.

Op den 17den Mei 1848 overleed op den Huize Daalhuizen te Velp, in den ouderdom van 64 jaren de Wel Edel Gebore Gestrenge Heer en Mr. *D. G. A. van HASSELT*, in leven Burgemeester der Gemeente Rheden.

Huize Daalhuizen,
den 17den Mei 1848.

Het GOED *DE HEMELSCHE BOOMGAARD*, onder *Angeren*, groot ruim 2 Bunders, bij inzet gebragt op ƒ 2990, zal finaal worden verkocht ten huize van *H. LANGE* aldaar, op Woensdag den 7den Junij 1848, des voormiddags ten tien ure.

Openbare Verkoop

eener

HOUTKOOPERIJ te ARNHEM.

Deze veiling zal worden gehouden op Woensdag den 31sten Mei 1848, des avonds ten 7 ure, ten huize van *J. P. FLORUSSEN* aan de Steenstraat, te *Arnhem*, bij inzet, en op Woensdag den 14den Junij daaraanvolgende, terzelfder uur en plaats, bij toeslag; *en niet zoo als bij vorige advertentie in No. 97 dezer Courant was bekend gemaakt op Donderdagen den 1sten en 15den Junij aanstaande.*

Verkooping.

Op Woensdag den 7den Junij 1848, des morgens ten elf ure, ten huize van *KNAVEN*, in het Logement *de Pelikaan*, te *Gendringen*, zal bij inzate geveild en op den 14den derzelve Maand, ter zelver plaats en uur, finaal verkocht worden:

Een HUIS, zeer ter nering staande in het Dorp *Gendringen* aan de groote Straat, waarin eene BROODBAKKERIJ en WINKEL in ELLEN- en KRUIDENIERSWAREN wordt uitgeoefend, met het ERF, den TUIN er achter gelegen en het daarin Gebouwde ruime PAKHUIS of SCHUUR en STALLING, met ook het REGT van twee KOEIJEN te WEIDEN.

Om nadere Informatiën vervoege men zich ten Kantore van den met de verkooping belasten Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Gendringen*, of van dat van den Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem.*

† † † De Curators in het Faillissement van *GOMPERTZ WOLFF*, te *Wageningen*, brengen, voor zoo veel noodig, ter kennisse van de erkende Schuldeischers in dien Boedel, dat op Maandag den negen en twintigsten dezer maand, des voormiddags ten tien ure, ter teregtzitting van de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, door den Edel Achtbaren Heer Regter-Commissaris rapport zal worden gedaan op het verzet, door den Heer *LEOPOLD LEVISON*, te *Nijmegen* qq. gedaan tegen de door Z.E.A. opgemaakte algemeene rangschikking.

De Curators voornoemd:
J. KUIJK,
Mr. *J. H. van GENNEP.*

Men vraagt een' HOVENIER, die behalve de gewone bekwaamheden, daaronder een weinig BROEIJERIJ en BLOEMKWEEKERIJ, ook eenige kennis heeft om toezigt over LANDELIJK BEDRIJF te houden, en van goede getuigenissen is voorzien.

Hij gelieve zich aan te melden aan A. B., bij den Heer *B. J. BEUNK*, Boekhandelaar te *Deventer.* — *Brieven franco.*

† † † Een Gepensioneerd AMBTENAAR of MILITAIR, *Liefhebber van Land-Oeconomie en Ontginningen*, die genegen mogt zijn om een klein jaarlijksch honorarium van ƒ 100, te genieten en het gebruik eener vrije Kamer op een LANDGOED in *Gelderland*, om daarvoor eenig toezigt en beheer te voeren, gelieve zich te adresseren bij den Boekdrukker *HOOVENAAR RUTERING*, in de Smeestraat te *Deventer.*

† † † *Een andere genezing van een kwaad been*, door het gebruik *der HOLLOWAY'S* PILLEN en ZALF. — Uittreksel uit een brief van Jufvrouw *MURRAY*, wiens echtgenoot Sergeant was bij de Schotsche Garde en nu bij de Politie der hoofdstad.

Westmunster, 24 April 1846.

»Mijn Heer, langen tijd aan eene beenwonde geleden hebbende, raadpleegde ik met eenige der vermaardste geneesheeren, doch niet herstellende werd ik in het *Westmunster* Hospitaal toegelaten; na hier echter een geruimen tijd onder behandeling geweest te zijn, zeide de Churigijn mij dat alle moeite te vergeefs was, en verklaarde mij dus ongeneeslijk; korten tijd daarna werd mijn been hersteld door uwe Pillen en Zalf.

Zijn op *franco-aanvrage*, à contant te bekomen, bij den heer *F. ROMEIJN*, *Fz.*, Depôthouder te *Arnhem;* den Heer *D. WILMERINK*, te *Doesborgh*, of aan het Hoofddepôt bij den Heer *F. E. van SANTEN KOLFF*, te *Rotterdam*, alsmede te *Londen*, Strand 244, *HOLLOWAY'S* Etablissement.

Rijn-Stoomboot-vaart.

KEULSCHE-MAATSCHAPPIJ.

DAGELIJKSCHE DIENST

Van Arnhem direct naar Keulen, Mainz, Mannheim en tusschen gelegene plaatsen.

Vertrek van Arnhem, *des morgens ten 6 ure*, om nog denzelfden avond te *Keulen* aan te komen.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Ondergeteekende te *Arnhem*, bij de Factorij van den Nederlandschen Rijn-Spoorweg te *Amsterdam*, en, door geheel het Rijk, aan de Kantoren van de Algemeene Expeditie-Maatschappij (*C. van der HORST*) met welker Diligence-Diensten deze Vaart in onmiddellijk verband staat.

H. BUDDE GJzn.

** *J. G. STENFERT KROESE*, te *Arnhem*, heeft uitgegeven en alom verkrijgbaar gesteld:

Mr. J. van 's GRAVENWEERT, Het ONTWERP van GRONDWET April 1848,

Vergeleken

met de Grondwet van 1840 . . . . . . ƒ 0.45.

En debiteert met goed succes:

Mr. J. van 's GRAVENWEERT, Het OOGENBLIK en de TOEKOMST . . . . . . ƒ 0.60.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 19 Mei 1 El 8 Palm 0 Duim; gew. 0 D. gev. 2 D.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.

A°. 1848. ZATURDAG 20 MEI. N°. 28

HAAGSCHE BERIGTEN.

BIJBLAD TOT DE ARNHEMSCHE COURANT.

Dit BIJBLAD tot de *Arnhemsche Courant* komt driemaal 's weeks, des DINGSDAGS, DONDERDAGS en ZATURDAGS, te 's Gravenhage in het licht, of zoo veel meer als de gebeurtenissen mogten vorderen. De aan de uitgevers van het BIJBLAD toegezonden stukken zullen, zoo de plaatsing niet spoed schijnt te eischen, aan de hoofd-redactie te Arnhem toegezonden worden.

Voor de geabonneerden op de *Arnhemsche Courant* zal het BIJBLAD verkrijgbaar zijn tegen *f* 2 50 in de drie maanden met *f* 0.40 verhooging voor die niet in 's Gravenhage gevestigd zijn en aan wie het vrachtvrij zal worden toegezonden. Voor de niet geabonneerden kan de prijs niet minder zijn dan *f* 3.00, de verhooging voor vrachtvrije toezending blijft dezelfde.

Afzonderlijke nummers zijn voor *f* 0.10 te bekomen. Advertentiën worden behalve betaling van het zegel geplaatst tegen dezelfde voorwaarden als in de *Arnhemsche Courant*, van één tot vijf regels *f* 1.00, en voor elken regel daarenboven 20 cents.

BERIGT.

Aan heeren notarissen, boekverkoopers en andere adverteerders in de *Arnhemsche Courant*, wordt bij dezen kennis gegeven, dat zij hunne advertentien tevens in het *Bijblad tot de Arnhemsche Courant* kunnen doen overnemen, en op die overneming een rabat van vijftig ten honderd zullen genieten. Op dezelfde wijze kunnen zij, die advertentien in het *Bijblad* hebben geplaatst, in de *Arnhemsche Courant* ze tegen hetzelfde rabat doen overnemen.

Aanprijzingen van boek- en kunstwerken, uitvindingen, enz. (zoogenaamde *reclames*) zullen voortaan onder de rubriek *ingezonden stukken* worden opgenomen tot den prijs van 2½ cts. per regel. Op verzoeken tot aanprijzing, gerigt aan de redactie, zal geen acht worden geslagen. De redactie zal echter voortgaan onder de rubriek *Letternieuws* van de haar toegezonden boekwerken verslag te geven.

Onze toestand.

De toestand van Nederland is bedenkelijker dan voor 7 weken, toen er meerder openbare beweging, minder straatrust was.

De natie is oneindig meer en dieper bewogen dan toen. Minder waren, die van dezelfde gevoelens zijn, aaneengesloten, minder dreigend eene verdeeling der natie in scherp tegen elkander overstaande partijen. Eene straatbeweging zou nu van veel ernstiger beteekening zijn dan nog geen twee maanden geleden. Maatregelen en wetsbepalingen voor de inrigting van het nederlandsche huishouden, waartoe *moet* gekomen worden, zal men aan het voortdurend bestaan, aan de welvaart van Nederland niet wanhopen, hadden toen zonder slag of stoot, zullen nu niet zonder schrappe weerstreving, tot stand kunnen worden gebragt.

Wij vertragen en vertalmen onze hervorming. Krachtige verbetering in den gang onzer binnenlandsche zaken, in haren ruimsten omvang genomen, wordt daardoor onmogelijk. Zelfs, wat onder het *definitieve* van vroeger nog kon worden afgedaan, wordt door het *tijdelijke* van heden belemmerd.

Eene Commissie trad op en werd met levendig gejuich begroet. Hare werking werd spoedig ingekort. De heer *Schimmelpenninck* kwam op de baan. Twee leden der Commissie sloten zich aan hem aan. De eenheid van dat vijftal commissarissen was gebroken en onze hervorming gelijktijdig.

Een ministerie kwam tot stand. Het gaf *woorden;* deed de Kamer tot na Paschen uiteengaan; deed niets meer dat naam kon hebben, en de natie had zeven weken kostbaren tijds verloren. Nogtans werd het bij het optreden van dat ministerie verkeerd gevonden, dat het niet aanstonds werd toegejubeld, om het daarna te gaan zitten vertrouwen.

Vervolgens blijft de *meerderheid* van *dat* ongelukkig ministerie; weder worden *woorden* sproken; weder gaat de Kamer tot na Pinksteren uiteen, en..... zal het dan anders zijn? — Nogtans er zijn er al wederom die het verkeerd vinden, dat het *nieuwe ministerie*, zoo als men de *meerderheid* van het *oude* gelieft te noemen, niet uitbundig wordt toegejuicht, om het daarna, vooreerst weder eene maand, te gaan zitten vertrouwen.

Snuggere Natie! zal het dan altijd genoeg zijn dat men u voorpraat, om het dadelijk maar mooi te vinden!

En nu dat zoogenaamde *nieuwe* ministerie? Herneemt het de populariteit, die de Commissie genoot, en de fikschheid, die men van haar wachtte? Geenszins!

Het is zaak in deze oogenblikken met oude gewoonten, oude inzigten te breken, men moet daartoe den moed hebben. Dien heeft men niet.

Er wordt voor buitenlandsche zaken iemand *gezocht*, uit hen die in diplomatische betrekking zijn. Want men meent, dat ieder ander de diplomatische vormen niet kent, en het hoofdzakelijk op de *vormen* aankomt. En een man, nog *onbekender* bij de natie dan de heer *Schimmelpenninck* was, wordt minister. — Maar de man, zonder diplomatische vormen, zoo als men gelieft te zeggen, maar stellig met een diplomatisch verstand, laat men te huis!

Er wordt voor oorlog gezocht een krijgsman, en men maakt iemand, die wel gezegd wordt een braaf soldaat, een achtingwaardig man te zijn, maar die zonder de minste politieke beteekenis is, minister van oorlog omdat hij *militair* is. Voor een minister van financien loopt men overal rond, en eindigt bij een gepensioneerd secret.-generaal!

Men neemt den heer *Kempenaer* in het ministerie op, ofschoon binnenl. zaken *niet* onbezet was: en kolonien en financien onbezet waren, en niet door den heer *Luzac* bezet worden, die zich voortaan bij eeredienst zal bepalen.

Men vult zich aan met onbekenden en personen zonder politieke beteekenis.

Men haspelt zoekende een ministerie bijeen, maar zonder kleur, zonder kracht. Een ministerie daar de ziel aan ontbreekt, die voor de behoefte van den tegenwoordigen tijd niet onderdoen, de binnenlandsche hervorming met kracht doorzetten, en voor onze buitenlandsche betrekkingen, voor het van Duitschland dreigend gevaar, zijn staatkundig verstand medebrengen zou.

Een ministerie, dat zoo weinig het thans voor Nederland noodige ministerie begrijpt, dat een bezielenden geest zich niet weet te verbinden, is voor onze tegenwoordige behoeften niet opgewassen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 19 *Mei*.

Z. M. heeft den heer *P. A. Ossewaarde*, raad-adviseur bij het departement van financien, tijdelijk belast met de functien van minister van financien.— Gisteren heeft die heer reeds de vergadering van den raad van ministers bijgewoond, even als de tijdelijke minister van buitenlandsche zaken, baron *Bentinch*.

— Bij koninklijk besluit van 20 April jl., is bewilligd in de oprigting eener naamlooze venootschap, onder den titel van: *Maatschappij van den Zaanlandschen communicatie-weg*, waarvan de hoofd-directie zal zijn gevestigd te Westzaan. Zij zal strekken tot het aanleggen van eenen rij- of communicatieweg van Zaandijk en den Zeedijk te Westzaan of tot aan den grooten straatweg der eerste klasse, nommer 4, bij Beverwijk; waartoe bij koninklijk besluit van 10 Maart 1848, n°. 125, concessie is verleend.

— Z. K. H. de prins *van Oranje* zal morgen ochtend met den eersten spoortrein van hier vertrekken en zich naar het Loo begeven, om aldaar eenigen tijd te verblijven. H. K. H. de prinses *van Oranje* zal, in den loop van den dag van morgen, insgelijks derwaarts vertrekken, om nog des avonds aldaar aan te komen.

— Naar men verneemt heeft de raad van ministers zich in de laatste dagen bezig gehouden met het in gereedheid brengen der ontwerpen van wet tot wijziging der Grondwet, welke derhalve eerstdaags aan den Raad van State zullen worden onderworpen, om vervolgens, bij de hervatting van de werkzaamheden der Kamers, aan dezelve te worden aangeboden. Ook heden is de raad van ministers vergaderd geweest.

— Wij vernemen van eene welonderrigte zijde, zegt de *Amsterdamsche Courant*, dat de heer *Duijmaer van Twist*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, dezer dagen bij Z. M. den koning is ontboden, en dat aan hem, in overeenstemming met de tegenwoordige ministers, de portefeuille van het ministerie van financien is aangeboden, maar dat Z.Ed. zich van dezen last heeft gemeend te moeten verschoonen.

— De *Kamper Cour.* van gisteren heeft de benoeming van mr. *de Kempenaer* met vreugde vernomen, even als de aftreding van de heeren *Schimmelpenninck* en *Nepveu*. Zij «hoopt en verwacht «slechts dat het ministerie onverwijld voltallig zal worden, elke dag «dralens is ten hoogste schadelijk. Er is een man noodig van «*diepe* kunde, *goeden* wil en *bekende* energie; en die man «is prof. *Thorbecke;* geen ander is in staat het land te redden, en dat hij niet reeds lang geroepen werd is alleen toe «te schrijven aan de laatste kramptrekkingen der factie, wier «heerschzucht en baatzucht ons dierbaar Vaderland sedert 1813 «onder hare roede deed krimpen, enz.» — De *Kamper Courant* vergeet de nederlandsche jalousietjes, die niet gaarne hun licht laten betimmeren.

— In de *Utrechtsche Courant* leest men de volgende uitnoodiging:

Aan mijne medeburgers!

Met genoegen las de ondergeteekende de zoo rondborstige als krachtige redevoering van den tijdelijken minister van justitie *Donker Curtius*, onlangs uitgesproken in de vergadering van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Met de daarin uitgedrukte gevoelens vereenigt hij zich volkomen, en om hiervan te doen blijken, wenscht hij zich met diegenen zijner stadgenooten, welke die overtuiging deelen en genegen zijn om hiervoor uit te komen, te verstaan tot het opmaken en inzenden van een adres dien overeenkomstig.

Utrecht, den 16 Mei 1848. *Van Hoeij Schilthouwer.*

— De heer Mr. *J. de Bosch Kemper* te Amsterdam en anderen hebben een adres aan de Staten-Generaal gezonden, waarin zij de verkiezing der volksvertegenwoordigers in kiescollegien door stemgeregtigden benoemd, aanbevelen, en verder verzoeken: 1°. dat naast de bepalingen die alle openbare godsdienstoefening toelaten, het beginsel duidelijk in de Grondwet worde uitgedrukt, dat alle uitwendige handelingen en teekenen, die tot het onderscheidende van eenig kerkgenootschap behooren, beperkt moeten blijven binnen de muren van kerken of daarmede gelijkstaande gebouwen en plaatsen, en dat geene kerkleeraren of geestelijken, handelende in hunne bediening, regeringshandelingen mogen berispen of op verkiezingen invloed mogen uitoefenen; 2°. dat naast de vrijheid van onderwijs, die het Ontwerp waarborgt, uitdrukkelijk worde vastgesteld de verpligting der regering, om te zorgen dat op alle plaatsen welverzorgde volksscholen aanwezig zijn.

— Dezer dagen heeft in Limburg de verkiezing plaats gehad van afgevaardigden voor de algemeene vergadering voor Duitschland, welke te Frankfort zal worden gehouden. Het getal der kiezers was, voor het arrondissement Maastricht, 144; 139 waren bij de stemming tegenwoordig. De baron *van Scherpenzeel-Heusch* heeft 127 stemmen bekomen. Er waren 8 blanco briefjes en 4 stemmen aan andere personen geschonken. Het arrondissement Roermond telt 164 kiezers; 163 hebben aan de stemming deel genomen. De heer *van Scherpenzeel-Heusch* heeft 154 stemmen verkregen. De 9 andere kiezers hebben voor drie verschillende personen gestemd. Derhalve is de baron *van Scherpenzeel-Heusch* twee malen, en bijna met algemeene stemmen, gekozen, daar 280 van de 300 kiezers zich ten zijnen voordeele verklaard hebben. «Deze verkiezing bewijst ten duidelijkste, zegt het *Journal du Limbourg*, dat Limburg van Holland wenscht gescheiden te zijn. Men kan zich daaromtrent niet bedriegen, want de heer *van Scherpenzeel* is het hoofd der scheidingsgezinden.

«Intusschen houden wij ons steeds overtuigd, dat de ingezetenen van Limburg geene gezindheid voor Duitschland gevoelen; maar zij hebben eenen zoo grooten afkeer van Holland, dat zij er de voorkeur aan geven, zich in de armen te werpen van den eerstkomende, dan in den tegenwoordigen toestand te verblijven. Ziedaar de uitslag van de *exploitation* van Limburg ten voordeele van Holland en der hollanders! Ziedaar het gevolg dier exploitatie, welke wij zoo dikwerf hebben bestreden! Men heeft zoo zeer en zoo dikwerf deze provinciё gedrukt en geëxploiteerd, dat men de bevolking alle geduld heeft doen verliezen! De maat der onvergenoegdheid is zoo vol, dat men gisteren openlijk te Valkenburg verklaarde, *dat men er de voorkeur aan gaf, tot den duivel, dan tot Holland te behooren.* Het is droevig om het mede te deelen, maar het is maar niet anders. Wij betreuren dat ongeduld der ingezetenen. Naar onze meening ware het beter geweest, eenige maanden af te wachten.

«De dubbele benoeming van den heer *van Scherpenzeel* zal tot nieuwe verkiezingen aanleiding geven. De gekozene moet kiezen tusschen het arrondissement Roermond of Maastricht. En daar zijne woonplaats gelegen is in het arrondissement Roermond, zoo is het waarschijnlijk, dat de kiezers op nieuw te Valkenburg zullen worden bijeengeroepen, tot het verkiezen van eenen tweeden afgevaardigde voor Limburg in de vergadering van Frankfort.»

— De tijdelijke minister van binnenlandsche zaken heeft ter kennis van de belanghebbenden gebragt, dat, ten gevolge van een daaromtrent met de regering van Neêrlands Indië gehouden overleg, bij dit ministerie voortaan zullen worden geviseerd niet alleen de certificaten van Nederlandschen oorsprong wegens *boeken*, die met *Nederlandsche schepen* naar Indië verzonden worden, maar ook de certificaten voor *boeken*, waarvan de verzending met de *Overlandpost* derwaarts geschiedt; dat, in verband hiermede, telkens wanneer eenig certificaat voor *boeken* aan dit ministerie ter visering wordt ingezonden, door de belanghebbenden tevens in het eerste geval schriftelijk zullen moeten

worden opgegeven de namen van het schip en den kapitein, met welke de verzending zal geschieden, terwijl, in het tweede geval, door hen, mede schriftelijk, zal moeten worden verklaard, dat de verzending met de *Overlandpost* zal plaats hebben. Zullende in beide gevallen de behoorlijk geviseerde certificaten van oorsprong te gelijk met de boeken, waartoe zij behooren, uit Nederland moeten verzonden worden en daarmede in Neêrlands Indië moeten aankomen.

Ten einde alle onzekerheid in dezen weg te nemen, worden de belanghebbenden tevens opmerkzaam gemaakt, dat de toelating van het visa, met opzigt tot de *Overlandpost*, niet verder wordt uitgestrekt dan tot het artikel *boeken*, zoodat voor *alle andere goederen*, waaromtrent bij het Indische tarief bepaald is, dat zij, om in het genot van het *minimum* der regten te kunnen vallen, in *Nederlandsche schepen* moeten zijn aangevoerd, deze bepaling gehandhaafd blijft en er dus geen visa kan worden verleend op certificaten voor dusdanige andere goederen, wanneer deze met de *Overlandpost* mogten worden verzonden.

— Z. D. H. de luit.-generaal hertog *Bernhard van Saksen Weimar* wordt eerstdaags uit Engeland hier verwacht.

— In deze residentie is aangekomen en aan het hotel *het Groot Keizershof* afgestapt Z. Exc. de luit.-generaal *F. D. Cochius*, gewezen bevelhebber van het ned. oostindisch leger, buitengewoon adjudant van Z. M. den koning, en familie, komende van Batavia.

— Burgemeester en wethouders der stad 's Gravenhage hebben bekend gemaakt, dat, op voorstel der commissie van beheer over de stedelijke badinrigting te Scheveningen, het badsaizoen zal geopend worden op Vrijdag, den 19 Mei 1848.

— Het *Willemspark* trekt steeds meer en meer de algemeene aandacht tot zich. Voortdurend wordt het verfraaid. Reeds vroeger waren er aan den ingang van het Park, aan den Scheveningschen weg, twee in de ijzergieterij van den heer *Felix Dixon*, te Schiedam, gegoten ijzeren reên geplaatst. Thans zijn er aan een anderen ingang van het Park, over de Manege, op gelijke wijze, twee gegoten ijzeren hinden gesteld, die niet minder tot eer des vervaardigers strekken; terwijl aan den ingang van het Park, over het *Alexanders-veld*, twee keurig bewerkte vazen geplaatst zijn. In het Park zelf vindt men thans drie levensgroote beelden. Het plantsoen is dit jaar voor het eerst in vollen bloei. Het geheel levert een schoon gezigt op en doet den smaak des aanleggers van de gunstigste zijde kennen. Het park zal eene nieuwe bekoorlijke wandelplaats voor deze residentie aanbieden.

— In de maand November van het vorige jaar werden onderscheidene personen alhier in hechtenis genomen, ter zake van het vervaardigen en in omloop brengen van valsche muntbiljetten. Thans verneemt men, dat de arrond.-regtbank te dezer stede, in raadkamer vergaderd, bij bevelschrift van den 11 dezer, die personen naar den heer procureur-generaal bij het provinciaal hof in Zuid-Holland heeft verzonden, die derhalve eerlang de opgemelde zaak voor de raadkamer van het hof zal brengen.

— Thans is de acte van beschuldiging beteekend aan de personen, betrokken in de opschudding, welke den 24 Maart l.l. te Amsterdam heeft plaats gehad. Met de behandeling dezer zaak ter openbare teregtzitting van het hof van Noord-Holland, zal een aanvang worden gemaakt op 6 Junij aanstaande.

— Naar men verneemt is de afsluiting van den ringdijk van het Haarlemmer-meer thans genoegzaam volbragt, en is de Leegwater gereed, om des gevorderd dadelijk te werk te worden gesteld. Men heeft nog geringe openingen behouden, die in zeer korten tijd kunnen worden gedigt, om van den steeds afnemenden stand van Rijnlands boezem-water gebruik te maken, ten einde zich nog kosteloos van eene niet onaanzienlijke hoeveelheid water te ontdoen. Zoodra die boezem op zekere hoogte zal zijn gedaald, zal de sluiting geheel worden tot stand gebragt, en men een begin maken met het opvoeren en uitstorten van het water uit den alzoo afgesloten polder. De beide andere stoomwerktuigen, de Lynden en de Cruquius, zijn verre gevorderd, en zullen met den meesten spoed worden voltooid, zoo dat zij met de Leegwater daartoe kunnen medewerken.

— Den 16 dezer is te Vlissingen, met veel plegtigheid, door den vice-admiraal *Lucas*, in tegenwoordigheid van vele hooge autoriteiten en andere aanwezigen, de eerste steen gelegd van den vloer der groote zeedok-sluis.

— In de den 16 dezer, onder voorzitting van Z. K. H. prins *Hendrik*, gehoudene vergadering der Kon. Ned. Yachtclub, heeft Z. K. H., tot algemeen genoegen, medegedeeld, dat er alle hoop bestaat, om op de eerstvolgende algemeene vergadering van Junij, de vereffening der geschillen met de voormalige leden van het genootschap te kunnen aankondigen, hetwelk welligt tot eene hereeniging aanleiding kan geven. Den 10 Junij zal te Dordrecht een wedstrijd van zeil- en roei-vaartuigen plaats hebben. De oefeningen van het door de Kon. Ned. Yachtclub te Rotterdam opgerigte roei-korps hebben het meest gewenschte gevolg gehad, en de vergadering heeft besloten, om voor dat korps drie vaartuigen te doen aanbouwen. Verscheidene leerlingen van hetzelve zijn reeds op de nederlandsche koopvaardijvloot geplaatst. — De wedstrijd naar de prijzen en premiën, die bij vroegere berigten zijn vermeld, zal plaats hebben te Rotterdam, den 12 Augustus. — Z. K. H., de voorzitter, heeft wijders in deze vergadering te kennen gegeven, dat het hem hoogst aangenaam zou zijn, indien het gebouw van de vereeniging, over welks stichting te Rotterdam reeds vroeger gesproken is, zoo spoedig mogelijk daargesteld kon worden; hierdoor zouden niet alleen de bloei van de vereeniging en het bezoeken dier stad door Z. K. H. bevorderd worden, maar vele werklieden arbeid kunnen bekomen.

Buitenlandsche berigten.

Frankrijk. — Gelijk men begrijpen kan is alles, publiek, dagbladen, brieven, vol met bijzonderheden, aanmerkingen en redeneringen betrekkelijk de gebeurtenissen van Maandag. Ooggetuigen van hetgeen er in en om de nationale vergadering is voorgevallen, verzekeren, dat de 1500 à 2000 man, die de zaal overweldigd hebben, wel wezenlijk tot de clubs der heethoofden behoorden en ten oogmerk hadden de regering overhoop te werpen. Door de overrompeling van het Elysée Bourbon en van het stadhuis had men gehoopt haar plotseling geheel te verlammen. Daarentegen schijnt het, dat de duizenden, welke men op de been gebragt, maar buiten de zaal gelaten had, niet anders meenden dan dat zij eene demonstratie ten behoeve van Polen deden; velen hunner verwonderden zich zeer, dat de nationale garde bijeengeroepen werd en begrepen niet waartoe. Men meent intusschen, ook buiten de clubs, bij sommigen duidelijke sporen, zoo al niet van medepligtigheid, ten minste van misdadige oogluiking, bij anderen van verregaand verzuim of onbedachtzaamheid, ontdekt te hebben.

Onder hen, die in de zaal doorgedrongen zijn, heeft men eenige officieren der nationale garde herkend. Of haar bevelhebber, generaal *Courtais*, tot de zaamgezworenen behoord heeft, is nog niet uitgemaakt. Wij hebben gezegd, dat hij onder de gearresteerden behoort. In de zoogenaamde zaal *des Pas Perdus* zijn hem degen en epauletten ontnomen. Men wil weten, dat hij met zijn toestand niet tevreden was, dat de nationale garde hem afkeerig was, dat eenige personen der hoogere magten hem dwarsboomden en hare dagbladen hem niet warm genoeg verdedigden. Overigens legt men hem ten last, dat hij de bevelen van den president en de quaestoren niet willig en snel genoeg gehoorzaamd heeft, en beweert dat, zoo zulks geschied ware, de rustverstoorders niet in de zaal zouden hebben kunnen dringen; eindelijk verwijt men hem, dat hij, aan den drank overgegeven, somwijlen beschonken was en dan niet wist wat hij deed.

Tegen de schikkingen, door de bevelhebbers der mobiele garde genomen, worden mede vele grieven ingebragt. In plaats van het hoofd der revolutiebrug, die tusschen het plein en het paleis der nationale vergadering ligt, zoodanig te bezetten als op den 4 Mei geschied was en daardoor alle gemeenschap af te snijden, was die garde ter wederzijde op de brug geschaard en liet de menigte tusschen hare gelederen door.

Aan den heer *Buchez*, den president der vergadering, wordt verweten, dat hij te gereedelijk op bevel der oproerigen den voorzitters-zetel ontruimd heeft, maar vooral dat hij, uit vrees voor zijn eigen leven of voor dat zijner medeleden, het door hem gegeven bevel tot het op de been roepen der nationale garde, heeft doen intrekken.

In tegenoverstelling van het gedrag van den heer *Buchez* wordt dat van den heer *Odilon Barrot* geroemd, die, midden onder het gebrul en gedreig der binnengedrongenen, zijne zitplaats niet verlaten, zijne houding niet veranderd, maar onverschrokken, met een oog vol versmading, het gewoel, dat hem omraasde, heeft aangezien.

De heer *Lamartine* heeft in al deze opschudding een volstrekt stilzwijgen en een lijdelijk gedrag in acht genomen; men acht dat hij daarin wijsselijk gehandeld heeft, wijl hij in de laatste tijden veel van zijnen invloed, niet alleen bij de heethoofden, maar ook bij de gematigden, verloren had.

Wat den heer *Ledru-Rollin* betreft, nog blijft het oordeel omtrent hem opgeschort. In de vergadering heeft hij met zeer gepaste taal de oproerigen trachten te bewegen de zaal te ontruimen; hij heeft zich ook geenszins, zelfs niet door zijne plaatsing op de lijst van het nieuw ontworpen bewind, laten bewegen, om zich van zijne oude ambtgenooten af te scheiden, en teekent thans mede al de stukken, die tegen zijne vorige partij worden uitgevaardigd. Men gelooft meer dan immer, dat de handelingen, die hem vroeger verweten werden, grootendeels voor rekening komen dergenen die hem omringden en slechts getuige dragen van de zwakheid zijns karakters, en men hoopt dat thans, nu zoo velen van hen gevangen en de overigen magteloos zijn, hij zich nauwer aan een stelsel van gematigdheid zal aansluiten.

Tot in den nacht was men niet zeker, of *Blanqui*, de hoofdaanstoker van al deze onrust, zich onder de gearresteerden bevond; thans heeft men daarvan de zekerheid. Al de gevangenen zijn nog den eigen avond, ten einde alle gewelddadig ontzet te beletten, naar het slot van Vincennes gebragt. Als een bewijs, welke voorzorgen men noodig achtte te nemen, kan dienen, dat de rijtuigen, waarin zij vervoerd werden, tot escorte nationale garde, lansiers, dragonders en twee stukken geschut hadden.

Bij een der gevangenen, *Sobrier*, die het blad *la Commune de Paris* schreef, zijn 75 personen gevat, die tot eene soort van wacht behoorden, welke hij zich gevormd had. In het gebouw, waar het blad gedrukt werd, zijn ook, zegt men, 500 snaphanen, een voorraad ammunitie enz. gevonden. Men wil dat er, ten gevolge van aldaar gevonden papieren, Dingsdag vele personen gearresteerd zijn of zullen worden.

De laatste expeditie is die der inneming van het hotel der prefectuur geweest; dit heeft letterlijk eene belegering verduurd. Het ligt op een eilandje in de Seine, en de gewapende bende der zoogenaamde Montagnards had zich, ten getale van verscheiden honderden (sommigen zeggen 300, anderen 1500), aldaar verschanst en weigerde zich over te geven. Zij zijn door eene magt van bij de 100,000 man omsingeld geworden, zoodat tot Dingsdag middag geheel dit gedeelte der stad, bruggen, kaden, straten, gepropt vol gewapenden waren. Eindelijk echter is ook deze troep tot onderwerping gekomen.

— In de zitting der nationale vergadering van den 16den, heeft men zich bezig gehouden met het geven en ontvangen van talrijke verklaringen, omtrent hetgeen den vorigen dag was voorgevallen. De geheele vergadering was nog onder den indruk dier belangrijke gebeurtenissen, die een oogenblik dreigden een einde te maken aan haar nog zoo kortstondig gezag. De geheele zaal droeg de duidelijke kenmerken der gewelddadigheden, aldaar den vorigen dag gepleegd; op het fluweel van de tribune zag men nog de sporen der duizende voeten, die het vertrapt hadden; het bureau van den secretaris en de uurwijzer van den *Moniteur universel* waren verbrijzeld.

— De laatste berigten uit Parijs, van den 17, melden, dat de rust er volkomen hersteld is. Wel heeft er eene geduchte tentoonspreiding van krijgsmagt plaats, die zelfs door nationale garden van naburige steden versterkt is, doch dit is meer een maatregel van voorzorg.

Het bestaan van eene zamenspanning kan niet in twijfel getrokken worden. Alle bij de gevangen personen en in de ontbonden clubs gevonden papieren bewijzen het ten duidelijkste. Intusschen schijnen de leiders, die de kamer zijn binnengestormd, dit niet gedaan te hebben met het doel om de zaken tot het uiterste te drijven, doch, toen zij eens in de kamer waren, zijn de dolzinnigsten van den eenen stap tot den anderen voortgehold. Het was eene proefneming, welke eensklaps de verhouding van eene volslagen uitbarsting heeft aangenomen. Overigens zal het aangevangen regterlijk onderzoek alle twijfelingen hieromtrent ophelderen.

Welke de oorzaken van die gebeurtenissen zijn geweest, de gevolgen daarvan kunnen niet dan goed zijn. Er blijkt uit, zoowel voor de regering als voor de vergadering, dat er altijd overdreven, doldriftige lieden zijn, die zich aan wet noch meerderheid storen en voor wie het volksgevoelen slechts bestaat in de overheering, die zij anderen willen opleggen. Men heeft het der regering van *Lodewijk Philips* verweten, dat hij tegen die lieden gewapend bleef; wat moet men na weinige maanden anders doen?

Overigens moet men het uitvoerend bewind thans regt doen wedervaren. Heeft het, door zekere inschikkelijkheid, door vrees voor bloedige botsingen, de woelzieken niet genoeg betoomd, en scheen het Maandag verrast door de gebeurtenissen, sedert heeft het krachtig zijne roeping verstaan, en de maatregelen, die het genomen, de woorden die het gesproken heeft, hebben de vrienden van orde weder gerust gesteld.

De werklieden beginnen ook in te zien aan welke zijde hunne ware vrienden zijn, en dat zij in verwarring en regeringloosheid slechts gaan te verliezen.

Talrijk zijn de inhechtenisnemingen, die er hebben plaats gehad; gen. *Rey*, de bevelhebber van het raadhuis, is in zijne betrekking geschorst, omdat het nog altijd een raadsel blijft hoe *Barbès* met de zijnen zich daar een oogenblik hebben kunnen nestelen.

De heer *Caussidière* heeft zijn ontslag als volksvertegenwoordiger en als prefect van politie genomen.

De nationale vergadering heeft hare werkzaamheden geregeld hervat. Intusschen heeft de zitting van den 17 weinig anders belangrijks opgeleverd, dan de slechte ontvangst die *Louis Blanc* daarin is ten deel gevallen, en de ontvangst van adressen der nationale garden op vele plaatsen, om de vergadering te steunen; waarop met dankbetuiging geantwoord is.

Men wacht nu spoedig de benoeming van de commissie voor de constitutie.

De comité's voor den arbeid en de financiën zijn reeds zamengesteld en aan het werk.

Men wacht weldra de aanbieding van eene wet, houdende verbanning van *Lodewijk-Philips* en zijn geslacht, en eene wet tegen de gewapende vereenigingen.

De wets-voordragt tot aankoop van de ijzeren spoorwegen ligt in gereedheid en zou reeds den 18 worden aangeboden.

Italië. — Het Piemontesche leger maakt meer en meer vorderingen in Lombardye. Men houdt den spoedigen val van Verona voor zeker. De stelling der Oostenrijkers was er (volgens de Fransche berigten) niet meer houdbaar.

Terwijl het hertogdom Plaisance zijne aansluiting aan Piemont verklaart, gaat het hertogdom Massa-Carara tot de inlijving in Toskane over.

De Oostenrijksche gezant te Rome heeft werkelijk zijne paspoorten bekomen. Dit is het noodzakelijk gevolg van de gebeurtenissen, die in deze hoofdstad zijn voorgevallen.

Zwitserland. — De Oostenrijksche troepen naderen al meer en meer de zwitsersche grenzen, zoodat de bevelhebber in Graauwbunderland noodig heeft geacht een rapport deswege op te zenden. Er zijn dan ook versterkingen naar de grenzen gezonden.

Duitschland. — Den 18 is de dag, waarop het duitsch parlement te Frankfort zamenkomt.

De regering aldaar heeft eene krachtige proclamatie uitgevaardigd om de eere op te houden, de wet en orde gedurende de gewigtige beraadslagingen, waarvan Duitschlands toekomst afhangt, te handhaven.

Het keulsche dagblad wijdt een vertoog aan de gedenkwaardige gebeurtenis, dat uit alle oorden van het duitsche vaderland de vertegenwoordigers weder te zamen komen; nooit heeft Duitschland gewigtiger uur beleefd; en de jongste geschiedenis heeft met onuitwischbare trekken geleerd wat het te zeggen is zulk eene volksherleving te willen stuiten. Het blad herinnert ten slotte aan het verschil van omstandigheden, in één jaar tijds, hoe in 1847 nog een «blad papier» geweigerd en thans in Pruissen, en gansch Duitschland constitutioneel geregeerd zal worden.

Het Noorden. — De tijdingen uit Stokholm, van 11 Mei, bevestigen dat aldaar meer en meer belangstelling voor de zaak der Denen wordt aan den dag gelegd, die als eene heilige en regtvaardige wordt beschouwd. Vrijwilligers vertrekken reeds naar Denemarken en een 200tal studenten uit Upsala zijn bijeengekomen, om zich ten voordeele van die zaak te verstaan. Noorwegen geeft blijk van gelijke belangstelling, en men oordeelt dáár dat Noorwegen aan Zweden is verbonden onder voorwaarde juist van de inlijving van Sleeswijk in Denemarken. In elk geval meent men, dat Zweden bij de zaak niet onverschillig mag blijven. Het crediet, door koning *Oscur* voor de toerustingen gevraagd, is dan ook gaaf bewilligd en met kracht worden de toerustingen te land en ter zee voortgezet. 16,000 man worden onder bevel van den generaal *Cederstrom* te Schonen bijeengetrokken; acht kanonneerbooten zullen dadelijk naar de deensche wateren vertrekken en de vesting Munkholm, in Drontheim, wordt in staat van tegenweer gebragt. Het bevel is te Christiania ontvangen, om 3000 man naar Schonen te zenden.

Men verzekert dat Denemarken, in den loop der onderhandelingen, zich reeds bereid getoond heeft Sleeswijk op te geven, doch geenszins tot vergoeding van door zijn embargo veroorzaakte schade. Pruissen moet hierop gestaan hebben, en toen begonnen de vijandelijkheden op nieuw.

Volgens de tijdingen uit Kopenhagen, van den 14 Mei, hoopt men daar niet veel meer op de bemiddeling van Engeland, doch des te meer op de scandinavische sympathien, die zich meer en meer openbaren. «Hebben Zweden en Nooren eenmaal met ons gestreden, zegt een berigt, dan kan men verwachten, dat zij trouw met ons zullen blijven volhouden. Intusschen hoopt men ook op eene regtstreeksche of zijdelingsche hulp uit Rusland, hoe sterk men vroeger daar ook tegen geweest zij. De geruchten van een spoedig te verwachten russische vloot en de aankomst van den grootvorst *Konstantijn* vinden thans gereeder gehoor en de gister uit Petersburg teruggekomen gezant *v. Levetzon* zou met den uitslag van zijne zending bij den keizer zeer tevreden zijn.» (In Lubeck verzekerde men het tegendeel; doch een berigt uit Gothenburg van 11 Mei meldt dat de grootvorst *Konstantijn* te Stokholm is aangekomen en zijne reis naar Kopenhagen dadelijk zou voortzetten; hetgeen tot bevestiging van de geruchten van russische bemoeijing schijnt te moeten strekken.)

Pruissen. — Onze regering schijnt ook voornemens de spoorwegen voor den staat aan te koopen.

De pogingen tot nieuwe volksdemonstratiën te Berlijn zijn den 17 verijdeld.

De staatsregelende vergadering zou den 22 Mei bijeenkomen.

Oostenrijk. — De oostenrijksche landdag is tegen den 26 Junij te Weenen bijeen geroepen.

— Van den 15 Mei af zijn de leenregten in Galicie en Lodomirie afgeschaft.

Turkije. — Te midden van de gebeurtenissen die de aandacht van Europa bezig houden, heeft in Turkije eene soort van omwenteling van het serail in den ouden geest plaats gehad. — *Reschid*-pacha, de voorstander der hervormingen, heeft voor *Halil*-pacha, die meer tot Rusland overhelt, moeten bukken.

Te 's Gravenhage, bij GEBROEDERS BELINFANTE